

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 29/2009

Μεταξύ:

LOGICOM PUBLIC LIMITED

Αιτούντων

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

κ. Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
κ. Νίκος Πιττοκοπίτης, Μέλος
κ. Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος

Αιτούντες:

LOGICOM PUBLIC LIMITED

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Αδάμο Αδαμίδη, Δικηγόρο
2. κο Γιώργο Παγιάση, Δικηγόρο
3. κο Βαρνάβα Ειρήναρχο, Γενικό Διευθυντή αιτούσας εταιρείας
4. κο Ιωσήφ Κακουλλή, Διευθυντή Πωλήσεων αιτούσας εταιρείας
5. κο Ανδρέα Θεοπέμπτου, Υπεύθυνο Έργου αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Κώστα Αγρότη, Διευθυντή Τ.Υ.Π.
2. κο Άδωνη Μακρίδη, Λειτουργό Πληροφορικής Α΄
3. κα Ιφιγένεια Πετροκώστα, Πρόεδρο Συμβουλίου Προσφορών
4. κα Κατερίνα Περικλέους, Πρώτη Λειτουργό Πληροφορικής
5. κα Παναγιώτα Παύλου, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης
6. κα Χριστίνα Χαραλάμπους, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης
7. κα Μαριλένα Πελεκάνου, Μέλος Επιτροπής Αξιολόγησης

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 18 Ιουνίου, 2009

Α Π Ο Φ Α Σ Η

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή η εταιρεία LOGICOM PUBLIC LTD (Αιτήτρια) στρέφεται κατά της απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής (Α.Α.), δηλαδή του Τμήματος Υπηρεσιών Πληροφορικής να κατακυρώσει το Διαγωνισμό αρ. ΤΥΠ 2007/072/Α/ΣΠ για την «Προμήθεια, Εγκατάσταση και Συντήρηση Υπολογιστών Γραφείου (PCs) για διάφορα Τμήματα και Υπηρεσίες της Κυβέρνησης» σε άλλο προσφοροδότη.

B. Γεγονότα

1. Το Τμήμα Υπηρεσιών Πληροφορικής του Υπουργείου Οικονομικών με ταυτόχρονη δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23/11/2007 ζήτησε προσφορές για την προμήθεια, εγκατάσταση και συντήρηση υπολογιστών γραφείου (PCs) για διάφορα Τμήματα και Υπηρεσίες της Κυβέρνησης (Προσφορά αρ. ΤΥΠ 2007/072/Α/ΣΠ).

2. Η Αιτήτρια Εταιρεία πήρε μέρος στο Διαγωνισμό και υπέβαλε προσφορά σύμφωνα με τους τεθέντες όρους του εν λόγω διαγωνισμού.

3. Στις 20/05/2008 η Α.Α. γνωστοποίησε τα αποτελέσματα του Διαγωνισμού στην Αιτήτρια βάσει των οποίων επιλέγηκε ο οικονομικός φορέας Α.Τ. Multitech Corporation Ltd ("Multitech"). Η προσφορά της Αιτήτριας, δεν επιλέχθηκε με το αιτιολογικό ότι είχε ψηλότερο Συνολικό Ποσό Αξιολόγησης.

4. Εντός του υπό του Νόμου καθοριζόμενου χρονικού πλαισίου, η Αιτήτρια καταχώρησε στην Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών (ΑΑΠ), την υπ' αρ. 39/2008 Ιεραρχική Προσφυγή.

5. Η ΑΑΠ με απόφασή της ημερομηνίας 08/09/2008, έκρινε βάσιμη την Ιεραρχική Προσφυγή και ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση της Α.Α. με το αιτιολογικό ότι «η

προσφορά της Multitech παραβίασε όρο του διαγωνισμού τον οποίο θεωρούμε ουσιώδη και ως εκ τούτου έπρεπε να αποκλειστεί».

6. Μετά την απόφαση της ΑΑΠ στην Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 39/2008, η Αναθέτουσα Αρχή ζήτησε από την Multitech σχετικές με την προσφορά της διευκρινίσεις οι οποίες και δόθηκαν.

7. Στις 12.3.2009 το Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Οικονομικών (ΣΠΥΟ) αφού έλαβε υπόψη τη Συμπληρωματική Έκθεση της Επιτροπής Αξιολόγησης ημερ. 11.11.08 και τις γνωματεύσεις του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ημερ. 7.10.2008 και 4.3.2009, αποφάσισε την κατακύρωση της προσφοράς στον οικονομικό φορέα Α.Τ. Multitech Corporation Ltd.

8. Στις 20/03/2009 η Αναθέτουσα Αρχή πληροφόρησε την Αιτήτρια για την ανάθεση της σύμβασης στην Multitech επειδή η προσφορά της *«πληρούσε όλους τους όρους και προδιαγραφές των εγγράφων του διαγωνισμού και είχε το χαμηλότερο Συνολικό Ποσό Αξιολόγησης από όλες τις προσφορές που υποβλήθηκαν»* και ότι η προσφορά της Αιτήτριας δεν έχει επιλεγεί *«λόγω του ότι είχε ψηλότερο Συνολικό Ποσό Αξιολόγησης από την επιλεγείσα προσφορά»*.

9. Στις 09.04.09 τηρώντας τις υπό του Νόμου προβλεπόμενες διαδικασίες η Αιτήτρια καταχώρησε στη Α.Α.Π. την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή.

Γ. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΙΤΗΤΡΙΑΣ

Κατά την ενώπιον μας διαδικασία οι Δικηγόροι της Αιτήτριας επικεντρώθηκαν τόσο γραπτά όσο και προφορικά στην ανάλυση των λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης του ΣΠΥΟ τους οποίους συνοπτικά παραθέτουμε πιο κάτω:

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε από την πλευρά της Αιτήτριας στον ισχυρισμό της ότι η προσβαλλόμενη απόφαση του ΣΠΥΟ παραβιάζει τόσο το δημιουργηθέν από την

απόφαση της ΑΑΠ στην Ιεραρχική Προσφυγή 39/2008 δεδिकाσμένο όσο και τη σχετική επί του θέματος Νομοθεσία και Νομολογία.

Με αναφορά στο άρθρο 56(10) του Ν. 101(Ι)/2003 όπου καθορίζεται ότι η ΑΑΠ μπορεί, μεταξύ άλλων, να επικυρώνει και να ακυρώνει οποιανδήποτε πράξη της Αναθέτουσας Αρχής που παραβιάζει οποιανδήποτε διάταξη του ισχύοντος δικαίου, την παρ. 7 του άρθρου 2 της Οδηγίας 89/665/ΕΟΚ στη βάση της οποίας εγκαθιδρύθηκε η ΑΑΠ, η οποία ορίζει ότι «τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική εκτέλεση των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρμόδιες για τις διαδικασίες προσφυγής αρχές» αλλά και μεταγενέστερες υποθέσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου ήτοι την απόφαση της πλήρους Ολομέλειας στην *Συμβούλιο Αποχετεύσεων Λευκωσίας ν. Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών*, Υπόθ. Αρ. 106/2006, ημερομηνίας 10.12.2007 και την *AGF Trading & Engineering ν. Υπουργείου Υγείας*, Υπόθεση αρ. 1253/2005, ημερομηνίας 7.3.2007, οι Δικηγόροι της Αιτήτριας εισηγήθηκαν ότι οι αποφάσεις της ΑΑΠ αποτελούν δεδिकाσμένο προς το κατώτερο διοικητικό όργανο, το οποίο δεσμεύεται να τις εφαρμόσει ένεκα και της ιεραρχικής μεταξύ τους σχέσης. Ως εκ των πιο πάνω είναι η θέση της Αιτήτριας ότι το ΣΠΥΟ παράνομα παραγνώρισε την απόφαση της Α.Α.Π. στην Ιεραρχική Προσφυγή 39/08 κατακυρώνοντας το Διαγωνισμό στον επιτυχόντα προσφοροδότη που εκρίθη ως εκτός προδιαγραφών στην ως άνω απόφαση.

Αναφερόμενοι δε στην ενέργεια του ΣΠΥΟ να αναζητήσει διευκρινίσεις σχετικά τόσο με τη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του επιτυχόντα προσφοροδότη όσο και αναφορικά με το ζήτημα της εξουσιοδότησης του υπογράφοντα την προσφορά, πράξη η οποία αποτέλεσε και αντικείμενο γνωμοδότησης του Γενικού Εισαγγελέα, οι Δικηγόροι της Αιτήτριας εισηγήθηκαν ότι η ως άνω πράξη αντίκειται τόσο στη σχετική νομολογία όσο και στις αρχές του διοικητικού δικαίου. Εκτενής αναφορά έγινε εκ μέρους της Αιτήτριας για στοιχειοθέτηση της ως άνω θέσης στις αποφάσεις *Tamassos Tobacco Suppliers & Co ν. Δημοκρατίας*, (1992) 3 Α.Α.Δ. 60, *Medcon Construction and Others ν The Republic*, (1968) 3CLR 53), *Υπόθεση 524/2000 Αφοί Κάτσιου ν. ΑΤΗΚ - Απόφαση 9/11/200.....*, *Υπόθεση 624/2001 Αγαθαγγέλου Λτδ ν. Δημοκρατίας και άλλων - Απόφαση 25/05/2003*, *A. Sazeides & Son Ltd ν. Κυπριακή Δημοκρατία μέσω Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών*, *Υπόθεση Αρ. 791/2000*, ημερομ. 21.2.2002.

Με βάση τις ως άνω αποφάσεις πρέπει να γίνει δεκτό σύμφωνα με τους Δικηγόρους της Αιτήτριας ότι η ως άνω ενέργεια της Α.Α. να αναζητήσει διευκρινίσεις αποτελεί πρόσκληση για εκ των υστέρων προσκόμιση ουσιωδών στοιχείων για την αξιολόγηση μιας προσφοράς και καταστρατήγηση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης των προσφοροδοτών αλλά και ανεπίτρεπτη αναζήτηση διευκρίνισης επί ουσιώδους όρου.

Αναφέρθηκαν στις σχετικές με το θέμα γνωμοδοτήσεις της Νομικής Υπηρεσίας ψέγοντας την ύπαρξη της δεύτερης γνωμάτευσης καταλήγοντας όμως ότι και οι δύο γνωμοδοτήσεις στην ουσία τους έθεσαν υπόβαθρο για τη διαπίστωση της παρανομίας των ενεργειών της Αναθέτουσας Αρχής.

Σε σχέση δε με την επίκληση της έννοιας του δημοσίου συμφέροντος που πραγματώθηκε από την Α.Α., οι Δικηγόροι των Αιτητών επανέλαβαν την παγιωμένη αρχή ότι *«η έννοια του Δημοσίου Συμφέροντος είναι υπάλληλη στην έννοια της Νομιμότητας και δεν είναι δυνατή η επίκληση του Δημοσίου Συμφέροντος για πράξεις που την παραβιάζουν»* με αναφορά και στις γνωστές υποθέσεις *Νεόφυτος Παπαγεωργίου ν. Δημοκρατίας, Αναθεωρητική Έφεση αρ. 941, ημερομ. 10/04/1990* και *Δέσπω Πέτσα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, Υπόθεση αρ. 975/96, ημερομ. 17/7/1997*. Πέραν τούτου με επίκληση τη *Στεφανίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 367* τόνισαν ότι μια πράξη είναι ανατιολόγητη αν επικαλείται γενικά και αόριστα το δημόσιο συμφέρον.

Αναφερόμενη δε στην ενέργεια του ΣΠΥΟ να προχωρήσει σε αναζήτηση διευκρινίσεων και μεταγενέστερα να διερευνήσει μέσω της Νομικής Υπηρεσίας κατά πόσο η ενέργειά του ήταν επιτρεπτή και σύννομη, απέχει της έννοιας της χρηστής διοίκησης ενώ η επιμονή του ΣΠΥΟ στην απόφασή του παρά τη γνωμάτευση της Νομικής Υπηρεσίας για το παράνομο των ενεργειών του ερμηνεύεται από την Αιτήτρια ως σύγγνωστη παρανομία. Ερμηνεύουν δε την αναζήτηση δεύτερης γνωμάτευσης ως προσπάθεια στήριξης των αποφάσεων της Α.Α. που δημιουργεί υπόνοιες για κατάχρηση εξουσίας.

Στη συνέχεια της επιχειρηματολογίας τους οι Δικηγόροι της Αιτήτριας αναφέρθηκαν σε ελλείψεις και/ή παραβιάσεις ουσιωδών του Διαγωνισμού όρων της προσφοράς του επιτυχόντα προσφοροδότη.

Συγκεκριμένα εισηγήθηκαν ότι ο επιτυχόντας προσφοροδότης δεν προσέφερε τις αναγκαίες πιστοποιήσεις για προστασία κατά των ιών ούτε και την αναγκαία CE πιστοποίηση του προσφερόμενου ηλεκτρονικού υπολογιστή ο οποίος δεν εκπληροί τις ελάχιστες σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού επιδόσεις ενώ τέλος προέβαλαν την αποτυχία του επιτυχόντα προσφοροδότη όπως συμπεριλάβει στην προσφορά του όλα τα ζητούμενα σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού αγαθά.

Εισηγήθηκαν τέλος ότι για όλους τους πιο πάνω λόγους η απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής θα πρέπει να ακυρωθεί.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΘΕΤΟΥΣΑΣ ΑΡΧΗΣ

Οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής απάντησαν ως εξής στα εγείρομενα από τους Αιτητές σημεία:

Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η προσφορά του επιτυχόντα προσφοροδότη παραβιάζει σειρά ουσιωδών όρων του Διαγωνισμού ως αυτοί εκτέθηκαν ανωτέρω στην επιχειρηματολογία τους, απαντά ότι οι εγείρομενες παραβιάσεις αφορούν τεχνικά θέματα η εξέταση των οποίων υπερβαίνει την αρμοδιότητα της Α.Α.Π. Επικουρικά παραπέμπουν στη Συμπληρωματική Έκθεση Αξιολόγησης που κατέθεσαν ενώπιον μας ως τεκμήριο 30.

Σε σχέση με το θέμα του επιτρεπτού των ζητηθέντων από την Αναθέτουσα Αρχή διευκρινίσεων μετά την έκδοση της απόφασης της Α.Α.Π. στην Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 39/08 απάντησαν ότι οι εν λόγω διευκρινίσεις ζητήθηκαν μετά από σχετική απόφαση του ΣΠΥΟ που λήφθηκε μετά την ακύρωση της απόφασης του τελευταίου και αφορούσαν σημεία/στοιχεία που προϋπήρχαν της προσφοράς του επιτυχόντα προσφοροδότη και διευκρίνηση/τεκμηρίωση σημείων αναφορικά με το τεχνικό μέρος της προσφοράς του

ενώ διευκρινίσεις ζητήθηκαν και από την Αιτήτρια. Με βάση τις δοθείσες διευκρινίσεις καταρτίστηκε Συμπληρωματική Έκθεση Αξιολόγησης με εισήγηση κατακύρωσης στον επιτυχόντα προσφοροδότη ένεκα του ότι η προσφορά του τελευταίου ήτο η χαμηλότερη των υποβληθέντων απουσιάζοντας οιασδήποτε απόκλισης. Προσθέτει δε εμφαντικά ότι τα εκ των υστέρων υποβληθέντα υπό τύπο διευκρινίσεων στοιχεία «δεν δήλωναν οτιδήποτε επιπρόσθετο από ότι περιλαμβανόταν αρχικά στην προσφορά της εταιρείας».

Απορρίπτει δε τους ισχυρισμούς για παραβίαση των γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου, του αναπιολόγητου της προσβαλλόμενης απόφασης, της απουσίας δέουσας έρευνας και της παράνομης συγκρότησης και σύνθεσης του διοικητικού οργάνου που την εξέδωσε. Περαιτέρω τόνισε ότι «η Αναθέτουσα Αρχή και το ΣΠΥΟ έλαβαν την απόφαση τους σύμφωνα με τον Νόμο 12(Ι)/2006 και τους σχετικούς κανονισμούς Κ.Δ.Π.201/2007» απορρίπτοντας και όλους τους ισχυρισμούς που προέβαλε η Αιτήτρια για κακή άσκηση διακριτικής εξουσίας εκ μέρους της και/ή παρείσφρηση πλάνης περί τα πράγματα και/ή το νόμο και/ή κατάχρηση εξουσίας.

Κατά την ενώπιον μας διαδικασία οι εκπρόσωποι της Αναθέτουσας Αρχής ενώ αναφέρθηκαν με περαιτέρω λεπτομέρεια στα υπό εξέταση γεγονότα διευκρίνισαν ότι η δεύτερη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα ζητήθηκε για λόγους πληρότητας μετά και τη Συμπληρωματική Έκθεση Αξιολόγησης της Αναθέτουσας Αρχής. Το Συμβούλιο έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση λαμβάνοντας υπόψη τόσο τη γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα όσο και την εισήγηση της Αναθέτουσας Αρχής ότι δεν υπήρξε εκ των υστέρων υποβολή στοιχείων. Επανέλαβαν δε τη θέση ότι «η προσφορά της εταιρείας *Multitech* επιλέχθηκε λόγω του ότι ήταν η χαμηλότερη από τις υποβληθείσες προσφορές και δεν παρουσίαζε οποιαδήποτε απόκλιση, αφού τα στοιχεία που υποβλήθηκαν εκ των υστέρων υπό τύπο διευκρίνισης δεν δήλωναν οτιδήποτε επιπρόσθετο απ' ότι περιλαμβανόταν αρχικά στην προσφορά της εταιρείας και το ίδιο αναφέρεται και στην Έκθεση Αξιολόγησης την συμπληρωματική που ετέθηκε ενώπιον του Συμβουλίου Προσφορών στη συνεδρία του που είχε πάρει την απόφαση».

Ε. Αφού ακούσαμε τα επιχειρήματα των δύο μερών και μελετήσαμε επισταμένα τους όρους των εγγράφων και τα περιεχόμενα στο Διοικητικό Φάκελο εξετάζουμε πρώτα τον ισχυρισμό της Αιτήτριας για παράβαση του δεδिकाσμένου στη βάση προγενέστερης απόφασης της Α.Α.Π. στην Ιεραρχική Προσφυγή 39/08.

Είναι πραγματικό γεγονός ότι η Α.Α.Π. αποτελεί σε σχέση με τις Αναθέτουσες Αρχές ανώτερο διοικητικό όργανο αφού εις αυτό υπόκεινται σε αναθεώρηση οι αποφάσεις τους (α.55,56 Ν. 101(Ι)/2003). Η αρμοδιότητα του ανώτερου οργάνου να ασκεί έλεγχο στις πράξεις του κατώτερου και να δίδει οδηγίες προς αυτό σε σχέση με την άσκηση των αρμοδιοτήτων του με υποχρέωση υπακοής του τελευταίου προκύπτει από την ιεραρχική σχέση των οργάνων μεταξύ τους που στη δική μας περίπτωση είναι και θεσμοθετημένη με σκοπό την εξασφάλιση της αναγκαίας ενότητας και συνέπειας κατά την άσκηση της διοικητικής λειτουργίας του κράτους (βλ. Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου Ι , δέκατη έκδοση, σελ.259).

Το Ανώτατο Δικαστήριο επιβεβαιώνοντας την ιεραρχική λειτουργία και αποτελεσματικότητα αναφέρθηκε στη δημιουργία δεδिकाσμένου των αποφάσεων της Α.Α.Π. προς το κατώτερο διοικητικό όργανο το οποίο δεσμεύεται να τις εφαρμόσει. Στην υπόθεση AGF Trading & Engineering v. Υπουργείου Υγείας λέχθηκαν τα εξής:

«Υπήρξε λοιπόν, στα πλαίσια της ιεραρχικής προσφυγής του Ε.Μ., απόφαση της Α.Α.Π. ότι η προσφορά του ΕΜ δεν ήταν εκτός των όρων εγγύησης, που ανέτρεπε την περί του αντιθέτου διαπίστωση του Συμβουλίου Προσφορών αλλά και δημιούργησε δεδिकाσμένο.....Ορθώς λοιπόν το Συμβούλιο Προσφορών, δεσμευόμενο από την απόφαση της ΑΑΠ, έλαβε υπ' όψη του και την προσφορά του ΕΜ ως έγκυρη».

Στην υπόθεση της πλήρους Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, Συμβούλιο Αποχετεύσεων Λευκωσίας v. Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, Υπ. Αρ. 106/2006 ημ.

10/12/07, επαναλήφθηκε η ιεραρχική σχέση μεταξύ Αναθετουσών αρχών εντός του πλαισίου του σχετικού νόμου και της ΑΑΠ.

Με βάση τα ανωτέρω γίνεται ξεκάθαρο ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στην απόφαση επί της ιεραρχικής προσφυγής 39/08 η οποία έκρινε ότι ο επιτυχών προσφοροδότης ήτο εκτός προδιαγραφών παραβιάζοντας ουσιώδη όρο του διαγωνισμού.

Συνεπώς προβαίνουμε σε εύρημα περί παραβίασης δεδικασμένου με αποτέλεσμα η προσβαλλόμενη απόφαση να πρέπει να ακυρωθεί.

Παρά τα ως άνω που προδιέγραψαν ήδη το αποτέλεσμα της παρούσας προσφυγής σκόπιμο θεωρούμε να αναφερθούμε και στο θέμα των διευκρινήσεων για το οποίο έγινε εκτεταμένη συζήτηση κατά την ενώπιον μας διαδικασία. Είναι πάγια νομολογημένο ότι ο κρίσιμος χρόνος για τη διαπίστωση της ύπαρξης των προϋποθέσεων για συμμετοχή σε διαγωνισμό και τήρησης των όρων του διαγωνισμού, είναι η τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών. Είναι πλέον αποδεκτό ως αποτέλεσμα προγενέστερης απόφασης μας στην υπ' αριθμό 39/08 Ιεραρχική Προσφυγή ότι ο επιτυχών προσφοροδότης παραβίασε ουσιώδη όρο του παρόντος διαγωνισμού. Ούτε επιχείρημα περί του αντιθέτου αναπτύχθηκε ενώπιον μας εκ της Αναθέτουσας Αρχής στην παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή. Είναι παραδεκτό επίσης ότι οι δοθείσες διευκρινίσεις αφορούσαν τον κρινόμενο ως παραβιασθέντα όρο στην ανωτέρω απόφαση μας. Δεδομένης της νομολογίας των δικαστηρίων μας περί του ανεπίδεκτου διευκρινίσεων επί ουσιώδους όρου (A. Sazeides & Son Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών, Υπ. 791/2000, ημερ. 21.02.02) δεν μπορούμε παρά να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι ακόμη και απουσιάζοντας του δεδικασμένου αναφορικά με την παραβίαση του ως άνω όρου οι δοθείσες διευκρινίσεις θα ήτο και πάλιν ανεπίτρεπτες ως παραβιάζουσες το νόμο, τη νομολογία, τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και του δικαίου που διέπει τη σύναψη των δημοσίων συμβάσεων έτι περαιτέρω τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης των προσφοροδοτών. Θα τολμούσαμε να πούμε ότι τα ως άνω θα ίσχυαν ακόμη και αν οι μεταγενέστερες διευκρινίσεις δεν

αποτελούσαν εκ των υστέρων υποβολή στοιχείων που εν πάση περιπτώσει θεωρούμε ότι στην παρούσα υπόθεση αποτελούν.

Ευκαιρίας δοθείσης και εν είδη καθοδήγησης προς τις Αναθέτουσες Αρχές επαναλαμβάνουμε το καλά παγιωμένο ότι η επίκληση του δημοσίου συμφέροντος δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση πανάκεια για την αιτιολόγηση των αποφάσεων τους, ενώ περαιτέρω δεν μπορεί να υποσκελίζει την αρχή της νομιμότητας την οποία είναι ταγμένο να διασφαλίζει όπως ακριβώς η τήρηση της νομιμότητας διασφαλίζει αυτό.

Με βάση τα ως άνω ευρήματα μας δεν θα προβούμε σε εξέταση των υπολοίπων λόγων ακυρώσεως που τέθηκαν εκ μέρους της Αιτήτριας.

Συνεπώς, αποφασίζουμε ομόφωνα ότι η Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 29/2009 επιτυγχάνει και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής ακυρώνεται.